

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2005. október 17.*

A T-28/02. sz. ügyben,

a **First Data Corp.** (székhelye: Wilmington, Delaware [Amerikai Egyesült Államok]),

a **FDR Ltd** (székhelye: Dover, Delaware [Amerikai Egyesült Államok]),

a **First Data Merchant Services Corp.** (székhelye: Sunrise, Florida [Amerikai Egyesült Államok])

(képviselek őket kezdetben: P. Bos és M. Nissen ügyvédek, képviseli őket később:
P. Bos ügyvéd)

felpereseknek

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik kezdetben: R. Wainwright, W. Wils és V. Superti, később: R. Wainwright és T. Christoforou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

az EK-Szerződés 81. cikkének és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásról (COMP/29.373 Visa International-ügy) szóló, 2001. augusztus 9-i 2001/782/EC bizottsági határozat (HL 2001. L 293., 24. o.) 1. cikke ötödik franciabekezdésének megsemmisítése iránti keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA

(harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, V. Tiili és Czucz O. bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A kereset alapját képező tényállás

- 1 A First Data Corp leányvállalata, a First Data Resources Inc útján anyavállalata az FDR Ltd-nek. A First Data Corp leányvállalata, a First Financial Management Corp útján a First Data Merchant Services Corp-nek szintén anyavállalata. E társaságok együttesen alkotják a First Data csoportot (a továbbiakban: First Data).

- 2 Az FDR tevékenységét Európában a fizetőkártya-ágazatban First Data Europe néven folytatja. Anyavállalata, a First Data Resources a fizetőkártya-kibocsátóknak nyújtott adatfeldolgozási szolgáltatások egyik legfőbb szolgáltatója az Egyesült Államokban. Ezenfelül a First Data Merchant Services az Egyesült Államok piacán az úgynevezett „elfogadók” fizetési műveleteinek egyik legnagyobb feldolgozója.

- 3 A Visa International Service Association (a továbbiakban: Visa) magántulajdonban lévő profitorientált társaság, mely hozzávetőlegesen 20 000 pénzügyi intézmény tulajdonában áll szerte a világon, amelyek a társaság tagjai. A Visa üzemelteti az azonos elnevezésű kártyarendszert (a továbbiakban: Visa kártyarendszer).

- 4 1977. január 31-én a Visa (korábbi nevén Ibanco Ltd) a Visa-ra és annak tagjaira irányadó különböző szabályokat és rendelkezéseket jelentett be a Bizottságnak nemleges megállapítást, vagy másodlagosan az EK 81. cikk (3) bekezdése szerinti mentességet kérelmezve.

- 5 A Bizottság azt követően, hogy az említett vállalkozásnak 1985. április 29-én megerősítő levelet küldött, a Visa kártyarendszer többoldalú adatszere-díjára (multilateral interchange fee) vonatkozó panasz eredményeképpen újraindította a vizsgálatot, és 1992. december 4-én visszavonta a megerősítő levelet.

- 6 2000. október 14-én a Bizottság a Szerződés [81.] és [82.] cikkének végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.) 19. cikkének (3) bekezdése szerint értesítést tett közzé, és felhívta az érdekelt harmadik feleket észrevételek megtételére arra vonatkozóan, hogy a Bizottság kedvező álláspontot kíván elfogadni különösen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának szabálya, a határon átnyúló szolgáltatásokra alkalmazandó módosított szabályok, valamint a „nincs elfogadás kibocsátás nélkül” szabálya (no-acquiring-without-issuing rule) vonatkozásában (HL C 293, 18. o.). A felperesek ezen értesítést követően nem nyújtottak be észrevételt.

- 7 2001. május 22-én a First Data képviselői találkozót tartottak a Visa képviselőivel abból a célból, hogy előterjessék az elfogadói tevékenység Európában történő gyakorlásának kialakítására és a Visa-tagság megszerzésére vonatkozó terveiket. A találkozó során a Visa tájékoztatta a First Data-t, hogy a tagság megszerzéséhez két feltételnek kell teljesülnie: először is a kérelmezőnek pénzügyi intézménynek kell lennie, és másodszor az elfogadói tevékenység megkezdése előtt kibocsátónak kell lennie.

- 8 2001. július 11-én a First Data írt a Visa-nak, és kérte a Visa-tagság iránti kérelemhez kapcsolódó dokumentumokat.

- 9 2001. július 20-án a Visa válaszolt a First Data-nak, és emlékeztette a First Data-t a 2001. május 22-i találkozón a tagság megszerzésére vonatkozóan meghatározott feltételekre.

- 10 2001. augusztus 9-én a Bizottság elfogadta az EK-Szerződés 81. cikkének és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásról (COMP/29.373 Visa International-ügy) szóló, 2001. augusztus 9-i 2001/782/EC bizottsági határozatot (HL 2001. L 293., 24. o.; a továbbiakban: a megtámadott határozat).

- 11 A megtámadott határozat rendelkező része a következő:

„1. cikk

A rendelkezésére álló adatok alapján a Bizottság megállapítja, hogy nincs alapja az EK-Szerződés 81. cikkének (1) cikke, és/vagy az EGT-Szerződés 53. cikke értelmében történő beavatkozásnak a bejelentett, a Visa International kártyarendszerre vonatkozó szabályok és rendelkezések közül a következőkre vonatkozóan:

[...]

– az alapító okirat 2.04-2.07 cikkében előírt »nincs elfogadás kibocsátás nélkül« szabály (no-acquiring-without-issuing rule) [...]” (a továbbiakban: a vitatott szabály).

Az eljárás

- 12 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. február 4-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek megindították a jelen keresetet.
- 13 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. április 4-én külön benyújtott irattal az alperes az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikke értelmében elfogadhatatlansági kifogást emelt.
- 14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. június 17-én benyújtott irattal a Visa kérelmezte a Bizottság kereseti kérelmének támogatása céljából történő beavatkozást.
- 15 2002. július 4-i levelükkel a felperesek az eljárási szabályzat 116. cikkének 2. §-a értelmében kérelmezték, hogy az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeik 6. pontjának negyedik, ötödik, hatodik és hetedik mondatában, 7. pontjának harmadik mondatában, valamint a 13. pontjának harmadik és negyedik mondatában szereplő információkat, amelyek üzleti titkokat tartalmaznak, bizalmas kezelésben részesítsék.

- 16 Az Elsőfokú Bíróság 2003. január 7-i végzésével az elfogadhatósági kifogásra vonatkozóan kimondta, hogy azt az eljárást befelező határozatban bírálja el, a költségekről pedig nem rendelkezett.
- 17 Az Elsőfokú Bíróság 2003. január 20-i végzésével engedélyezte a Visa számára a Bizottság kereseti kérelmeinek támogatása érdekében történő beavatkozást. A Visa részére továbbították a beadványok nem bizalmas változatát.
- 18 A 2003. február 12-én benyújtott irattal a Visa előterjesztette a bizalmas kezelés iránti kérelemre vonatkozó kifogásait. A 2003. április 10-én nyilvántartásba vett irattal a felperesek benyújtották az említett kifogásokra vonatkozó észrevételeiket.
- 19 Az Elsőfokú Bíróság 2003. augusztus 14-i végzésével helyt adott a bizalmas kezelés iránti kérelemnek a felpereseknek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételei 6. pontjának negyedik, ötödik, hatodik és hetedik mondatában, 7. pontjának harmadik mondatában, valamint a 13. pontjának harmadik és negyedik mondatában szereplő információk tekintetében. A költségről az Elsőfokú Bíróság nem rendelkezett.
- 20 Minthogy az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele módosult, és az előadó bíró a harmadik tanácsba került át, a jelen ügyet is e tanács elé utalták.
- 21 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság elhatározta, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 64. cikkében előírt pervezető intézkedések útján felhívta a feleket, hogy nyújtsanak be egyes iratokat, illetve számos írásbeli kérdést intézett a felekhez.

22 A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot a vitatott szabályt érintő részben;
- kötelezze a Bizottságot és a Visa-t arra, hogy szolgáltatassanak információt és/vagy iratokat a megtámadott határozat (18) preambulumbekzdésében, valamint 21. lábjegyzetében meghatározott ésszerű számú kártya meghatározására vonatkozóan;
- kötelezze a Bizottságot vagy a Visa-t arra, hogy bocsássa rendelkezésre az ellenkérelemben említett „Cross-border Acquiring Planning and Implementation Guide” (Határokon átnyúló elfogad sok tervezési és végrehajtási útmutatója) egy másolatát;
- a Bizottságot kötelezze a k ltsek viselésére;
- a Visa-t kötelezze a beavatkozással kapcsolatos k ltsek viselésére.

23 A Bizottság, melyet a Visa támogat, kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant és/vagy megalapozatlant;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

- 24 2005. január 28-i levelével a Visa tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot arról a döntéséről, hogy azonnali hatállyal meg kívánja szüntetni a vitatott szabályt a Visa kártyarendszer európai régiójában. Ezenfelül a Visa elállt a beavatkozástól.
- 25 2005. február 3-i levelével az Elsőfokú Bíróság felkérte a feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a Visa elállására és arra vonatkozóan, hogy a kereset okafogyottá vált-e. A feleket tájékoztatták továbbá a harmadik tanács elnökének a 2005. február 24-re kitűzött tárgyalás későbbi időpontra történő halasztására vonatkozó határozatáról.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság 2005. április 6-i végzésével a Visa-t elállásának következtében törölte a nyilvántartásából mint beavatkozót.

A jogkérdésről

- 27 Az eljárási szabályzat 133. cikke értelmében az Elsőfokú Bíróság a határozatát a 114. cikk 3. és 4. §-ának megfelelően meghozva hivatalból bármikor vizsgálhatja, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e, illetve a felek meghallgatását követően megállapíthatja, hogy a kereset okafogyottá vált, és már nincs szükség határozathozatalra. Az eljárási szabályzat 114. cikkének 3. §-a előírja, hogy ha az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli.

- 28 Az Elsőfokú Bíróság, miután a feleket a vitatott szabály megszüntetésének az eljárás további részére gyakorolt hatásáról meghallgatta, megállapítja, hogy elegendő információ áll rendelkezésére, és úgy határoz, hogy a megnyitott szóbeli szakaszt le kell zárni.

A felek érvei

- 29 A Bizottság álláspontja szerint a kereset oka fogyottá vált, és a felpereseknek nem fűződik többé jogi érdekük az eljáráshoz.
- 30 A felperesek érvelése szerint sem a vitatott szabálynak a Visa általi megszüntetése, sem a Visa-nak a beavatkozástól történő elállása nem képez elegendő okot az eljárás megszüntetésére. A felperesek három érvre hivatkoznak.
- 31 Először is a felperesek érvelése szerint nincs biztosíték arra, hogy a Visa nem vezeti be újra a vitatott szabályt, vagy nem fogad el ahhoz hasonló, azzal azonos hatású szabályt. A felperesek álláspontja szerint a megtámadott határozat hatályban tartása megkönnyít egy ilyen lépést. A felperesek nézete szerint az Elsőfokú Bíróság elvi döntésének hiányában a Visa megakadályozhatja, hogy a First Data a Visa kártya rendszerének európai régiójába elfogadóként belépjen.
- 32 Másodszor a felperesek álláspontja szerint érdekük fűződik a jelen kereset elbírálásához, mivel az Elsőfokú Bíróság esetlegesen számukra kedvező határozatot hozhat, különösen azért, mert a Bizottság tévesen állapította meg a vitatott szabály elfogadhatóságát anélkül, hogy saját vizsgálatot folytatott volna annak céljára vagy hatásaira vonatkozóan, beleértve a banki engedélyt megkívánó alkalmassági szabályt. A felperesek álláspontja szerint a kereset nem vált okafogyottá, mivel ez a

követelmény továbbra is hatályban maradt azután, hogy a Visa megszüntette a vitatott szabályt. A felperesek szerint a banki engedély követelménye az egyszerű elfogadói tevékenységhez nem igazolt.

- 33 Harmadszor a felperesek álláspontja szerint a First Data a Visa-val szembeni esetleges kártérítési követelésének alapjául szolgálhat az Elsőfokú Bíróság határozata, különösen olyan határozata, mely szerint megalapozott keresetük harmadik, arra alapított jogalapja, hogy a Bizottság megállapítása, mely szerint nem állt fenn érzékelhető versenykorlátozás, téves jogértelmezésen és/vagy ténybeli tévedésen alapul. A felperesek nézete szerint az Elsőfokú Bíróság olyan határozata, mely szerint a Bizottságnak a vitatott szabályra vonatkozó nemleges megállapítása megalapozatlan volt, és következésképpen a banki engedély megkövetelése szintén megalapozatlan, elkerülhetetlenül ahhoz a következményhez vezet, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában és azt követően mindkét feltétel jogellenes volt.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 34 A természetes vagy jogi személy által indított, megsemmisítés iránti kereset csak annyiban elfogadható, amennyiben e személynek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Az érdek fennállásához szükséges, hogy a jogi aktus megsemmisítésének önmagában alkalmasnak kell lennie joghatások kiváltására, vagy más megfogalmazás szerint a keresetnek sikeressége esetén alkalmasnak kell lennie arra, hogy abból a keresetet indító félnek előnye származzon (lásd az Elsőfokú Bíróság T-310/00. sz., MCI kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3253. o.] 44. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 35 E tekintetben szükséges emlékeztetni arra, hogy a kereset elfogadhatósági feltételeit, figyelemmel az eljáráshoz fűződő érdek megszűnésének külön kérdésére is, a kereset indításának időpontjában kell értékelni (lásd az Elsőfokú Bíróság T-131/99. sz., Shaw és Falla kontra Bizottság ügyben 2002. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2023. o. 29. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 36 A hatékony igazságszolgáltatás érdekében azonban a kereset elfogadhatósága értékelésének idejére vonatkozó e megfontolás nem akadályozhatja az Elsőfokú Bíróságot abban, hogy megállapítsa a kereset okafogyottá válását abban az esetben, ha a felperes, akinek kezdetben jogi érdeke fűződött az eljárás megindításához, a kereset megindítását követően bekövetkezett esemény következtében a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő valamennyi személyes érdekét elvesztette.
- 37 Ahhoz ugyanis, hogy a felperes a határozat megsemmisítése iránti keresetet fenntarthassa, szükséges, hogy a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő személyes érdeke fennmaradjon (lásd az Elsőfokú Bíróság T-159/98. sz., Torre és társai kontra Bizottság ügyben 2001. április 24-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2001., I-A-83. o. és II-395. o.] 30. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.)
- 38 Ugyanebben az értelemben a Bíróság a fellebbezés elfogadhatósága tekintetében megállapította, hogy hivatalból jogosult észlelni, hogy valamely félnek nem fűződik érdeke a fellebbezés benyújtásához vagy fenntartásához, mivel az Elsőfokú Bíróság ítéletét követő esemény a fellebbező tekintetében megszüntette az ítélet sérelmes jellegét, és a Bíróság a fellebbezést elfogadhatatlannak vagy okafogyottnak minősítheti. A fellebbező eljáráshoz fűződő érdekének fennállásához szükséges, hogy a fellebbezésnek sikeressége esetén alkalmasnak kell lennie arra, hogy abból a fellebbezőnek valószínűsíthetően előnye származzon (a Bíróság C-19/93 P. sz. Rendo és társai kontra Bizottság ügyben 1995. október 19-én hozott ítéletének [EBHT 1995., I-3319. o.] 13. pontja).
- 39 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a megtámadott határozat 1. cikke ötödik francia-bekezdése megsemmisítésének a vitatott szabály visszavonását követően lehetnek-e kedvező jogkövetkezményei a felperesekre nézve (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-204/97 és T-270/97. sz., EPAC kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. június 13-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2267. o.] 154. pontját).
- 40 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felpereseknek a kereset indításához fűződő jogi érdekük, abban a mértékben, amennyiben fennállt, megszűnt, mivel a vitatott szabályt visszavonták. Az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott határozat 1. cikke

ötödik franciabekezdését megsemmisítő esetleges ítélete már nem járna az EK 233. cikkben előírt következményekkel. Ezért, még ha a megtámadott határozatot megsemmisítenék is, a Bizottság nem hozhatna az Elsőfokú Bíróság által megállapított hibáktól mentes új határozatot, mivel a vitatott szabály már nem létezik (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-13/96. sz. TEAM és Kolprojekt kontra Bizottság ügyben 1997. június 13-án hozott ítéletének [EBHT 1997, II-983. o.] 27. és 28. pontját).

- 41 Ezt a megfontolást a felperesek érvelései nem cáfolják.
- 42 Először is ami a felperesek azon állításait illeti, amelyek szerint a Visa elfogadhat a vitatott szabályhoz hasonló szabályt, emlékeztetni kell arra, hogy a gazdasági szereplőnek a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő létrejött és fennálló érdeket kell igazolnia (az Elsőfokú Bíróság T-138/89. sz. NBV és NVB kontra Bizottság ügyben 1992. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 1992., II-2181. o.] 33. pontja), és hogy ez nem áll fenn a jelen ügyben.
- 43 Ha a felperes által felhívott érdek jövőbeli jogi helyzetre vonatkozik, a felperesnek bizonyítania kell, hogy e helyzet tekintetében a sérelem már bizonyos. A jelen eljárásban ez nem áll fenn, mivel egy hasonló szabálynak a Visa által történő elfogadása csak lehetséges esemény, amely kizárólag a Visa akaratától függ. Ezért ez pusztán feltételezésen alapuló érdek, és így nem elégséges annak megállapításához, hogy a felperesek jogi helyzetét hátrányosan érintené, ha a megtámadott határozatot nem semmisítik meg.
- 44 Másodszor a felperesek álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság esetleges kedvező határozata azzal a következménnyel is járna, hogy megváltoztatná a Visa azon követelményét, hogy a tagjainak banki engedéllyel kell rendelkezniük.

- 45 E tekintetben elégséges arra emlékeztetni, hogy a Visa-nak a banki engedélyt megkövetelő szabálya nem tárgya a megtámadott határozatnak. Még ha a Bizottságnak a vitatott szabályt a piaci feltételek alapján a banki engedély követelményére figyelemmel is kellett volna vizsgálnia, ez nem változtat azon a tényen, hogy ez a követelmény nem tárgya a megtámadott határozatnak. Következésképpen még ha a megtámadott határozat 1. cikkének ötödik francia-bekezdését meg is semmisítenék, és a Bizottságnak újra kellene vizsgálnia a vitatott szabálynak az EK 81. cikkel való összeegyeztethetőségét, ez sem érintené automatikusan a Visa kártyarendszerre irányadó többi szabályt.
- 46 Ezenfelül a felperéseket semmi nem akadályozza abban, hogy a Bizottsághoz benyújtott panasz útján kifogásolják a Visa rendszer tagsági szabályait, beleértve különösen azt a követelményt, mely szerint a tagnak banki tevékenységet folytató pénzügyi intézménynek kell lennie, ahogy arra ezenfelül a Bizottság is rámutat a beavatkozó fél elállásához kapcsolódó észrevételeiben.
- 47 Harmadszor, ami a felperések azon érvelését illeti, hogy a megtámadott határozat megsemmisítése szükséges a nemzeti bíróságok előtt a Visa ellen esetlegesen indított kártérítési kereset megalapozásához, meg kell jegyezni először is, hogy ez is jövőbeli és feltételezésen alapuló körülmény.
- 48 A Bizottság EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazhatóságáról kifejtett értékelésének a Visa elleni esetleges kártérítési keresetet elbíráló nemzeti bíróság által történő figyelembevétele csupán lehetőség.
- 49 Igaz ugyan, hogy a közösségi intézmények jogi aktusait elvben mindaddig megilleti a jogszerűség védelme, amíg azokat meg nem semmisítik, vagy vissza nem vonják (a

Bíróság 11/81. sz. Dürbeck kontra Bizottság ügyben 1982. április 1-jén hozott ítéletének [EBHT 1982., 1251. o.] 17. pontja, és a C-344/98. sz. Masterfoods és HB ügyben 2000. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-11369. o.] 53. pontja). Ezért amikor a nemzeti bíróság olyan megállapodásról vagy gyakorlatról dönt, amely már bizottsági határozat tárgyát képezi, nem hozhat a bizottsági határozattal ellentétes határozatot (a fent hivatkozott Masterfoods és HB ügyben hozott ítélet 52. pontja).

- 50 A nemleges megállapítás azonban nem kötelező a nemzeti bíróságra, még akkor sem, ha olyan tényt képez, amelyet a nemzeti bíróság a mérlegelés során figyelembe vehet. A 17. rendelet 2. cikkéből egyértelműen következik, hogy a nemleges megállapítás csupán annyit fejez ki, hogy a Bizottság számára, a rendelkezésére álló tények alapján, nem szükséges a beavatkozás. A nemleges megállapítás ezért nem képez végleges értékelést, és különösen nem a Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozó állásfoglalást. Mivel az EK 81. cikk (1) bekezdése – amint azt a Bíróság számos alkalommal megállapította – közvetlen hatállyal rendelkezik, az egyén a nemzeti bíróság előtt hivatkozhat e rendelkezésre, és számára jogok származnak abból, és tekintve, hogy a nemzeti bíróság szintén rendelkezhet egyéb információval az ügy konkrét körülményeire vonatkozóan, természetesen köteles a rendelkezésére álló információk alapján saját álláspontját kialakítani az EK 81. cikk (1) bekezdésének az egyes megállapodásokra való alkalmazhatóságáról (Reischl főtanácsnoknak a Bíróság 37/79. sz., Marty kontra Lauder ügyben 1980. július 10-én hozott ítéletére [EBHT 1980., 2481. o., 2502. o. és 2507. o.] vonatkozó indítványa; lásd még ebben az értelemben a Marty kontra Lauder ügyben hozott ítélet 13. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-116/89. sz., Prodifarma és társai kontra Bizottság ügyben 1990. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1990., II-843. o.] 70. pontját).
- 51 Ezt követően, amennyiben valamely bizottsági határozat jogszerűségét illetően kétely merül fel, a nemzeti bíróság feladata az EK 234. cikk értelmében előzetes döntéshozatalt kérelmezni a megtámadott határozat érvényességének kérdésére vonatkozóan, így vita esetében a felperesek semmiképpen nem esnek el annak lehetőségétől, hogy jogukat a nemzeti bíróság előtt érvényesíthessék (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-141/03. sz., Sniace kontra Bizottság ügyben 2005. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1197. o.] 40. pontját.)

52 A felperesek jogi helyzetét nem változtatná meg a vitatott szabályra vonatkozó megtámadott határozat megsemmisítése. Amint maguk a felperesek állították az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdéseire adott válaszaikban, a megtámadott határozat megsemmisítése nem eredményezne a felperesek számára hozzáférést a Visa-hálózat elfogadói rendszeréhez, mivel nem rendelkeznek banki engedéllyel, amint az válaszukból kiderül. Mivel a banki engedély követelménye a Visa-tagsághoz nem tárgya a megtámadott határozatnak, és az Elsőfokú Bíróság nem végezheti el az értékelést a Bizottság helyett, a vitatott szabályra vonatkozó megtámadott határozat részleges megsemmisítése nem lenne közvetlen hatályú azon szabály jogszerűsége tekintetében, hogy a Visa tagjainak banki tevékenységet folytató pénzügyi intézményeknek kell lenniük. Emlékeztetni kell arra, hogy az EK 230. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset keretében a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, a Szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése, vagy hatáskörrel való visszaélés felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel. Az EK 231. cikk előírja, hogy ha a kereset megalapozott, a Bíróság, illetve az Elsőfokú Bíróság a megtámadott jogi aktust semmisnek nyilvánítja (a Bíróság C-164/98. P. sz., DIR International Film és társai kontra Bizottság ügyben 2000. január 27-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-447. o.] 38. pontja).

53 Ezért – anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni, állt-e fenn a felpereseknek az ügy kimeneteléhez fűződő jogi érdekük a kereset indításának időpontjában – meg kell állapítani, hogy a felpereseknek már nem fűződik jogi érdekük a jelen kereset elbírálásához. Az eljáráshoz fűződő fennálló és bizonyos jogi érdek hiányában következésképpen a keresetről nem szükséges határozni.

A költségekről

54 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a alapján, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről az Elsőfokú Bíróság szabad mérlegelése szerint határoz.

55 A jelen ügyben, mivel az okafogyottsághoz vezető körülmények a felek magatartásától független esemény eredményei, a feleket saját költségeik viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetről nem szükséges határozni.**
- 2) A felperesek és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Luxembourg, 2005. október 17.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök